

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σύμφωνα με το Κείμενο 1 όσοι διαθέτουν τεχνολογικά μέσα διατείνονται ότι «κάνουν δημοσιογραφία». Η τεχνολογία δημιούργησε ένα νέο οικονομικό περιβάλλον για τη δημοσιογραφία μέσα στο οποίο επαναπροσδιορίστηκαν οι κανόνες της ή αγνοήθηκαν. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι με αυτόν τον τρόπο διευρύνθηκε και παρουσιάζονται τα πάντα ως δημοσιογραφία. Αποτέλεσμα είναι η διαμόρφωση οικονομικής οργάνωσης εταιριών πληροφόρησης, μέρος της οποίας είναι η δημοσιογραφία.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το πρώτο σχόλιο είναι του δημοσιογράφου Ανδρέα Παναγόπουλου που επισημαίνει την αλλαγή στην καταγραφή της είδησης λόγω της τεχνολογίας και τον τρόπο που δημιουργήθηκε η κρίση στη δημοσιογραφία.

Το δεύτερο σχόλιο είναι του αρθρογράφου Πάσχου Μανδραβέλη που θεωρεί θεμελιακή την κρίση που επήλθε από την αλλαγή στον τρόπο μετάδοσης της πληροφορίας.

Τα παραπάνω σχόλια ενισχύουν τη θέση που διατυπώθηκε στην πρώτη παράγραφο για τον τρόπο που η τεχνολογία έχει επηρεάσει τη δημοσιογραφία. Ενισχύουν το περιεχόμενο της προηγούμενης παραγράφου, αφού οι απόψεις που παρατίθενται προέρχονται από έγκριτους δημοσιογράφους, ενισχύουν την αξιοπιστία και την εγκυρότητά της και λειτουργούν τεκμηριωτικά.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. α
2. δ
3. β

4. β

5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποίημα αναφέρεται στη συμπεριφορά των δημοσιογράφων και τον ρόλο τους στην ενημέρωση των πολιτών που βρίσκεται στον αντίποδα της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Το ποιητικό υποκείμενο ειρωνεύεται την εμπλοκή τους στην εξυπηρέτηση οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων, καθώς αυτή καθορίζει τον τρόπο που σχολιάζουν την επικαιρότητα. Καυτηριάζει την τακτική πολλών δημοσιογράφων να μαλώνουν μεταξύ τους («Κτυπά ο ένας άλλον με δίκωπο ξουράφι»), να εξαπολύουν ύβρεις («βρίζονται με τρόπο κι ευγένεια πολλή») και να αλληλοεπικρίνονται («Ένας τον άλλον λέγει τρελό, ξετσιπωμένο, περμπάντη, ...Κι ο άλλος κακοήθη, κονδύλι πουλημένο...και δούλο του παρά») περιμένοντας οικονομική στήριξη από την εκάστοτε κυβέρνηση («λεφτά, λεφτά, λεφτά. Τότε θα πάψει τόση αντάρα και κακό»). Σατιρίζει την κακή ελληνική νοοτροπία για χρηματισμό και εξυπηρέτηση προσωπικών συμφερόντων. Η επανάληψη των στίχων «Ακόμ' απ' τον Τρικούπη δεν πήραν μερδικό» συνοψίζουν την αιτία της οργισμένης αντίδρασής τους («Ελύσσαξαν στ' αλήθεια οι δημοσιογράφοι»), την ένταση που νιώθουν («Πω! πω! τι νταβατούρι, αντάρα και κακό!») και στόχο έχει την ανάδειξη της παθογένειας των δημοσιογραφικών κύκλων της εποχής.